

РОЗГЛЯД ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЇХ КЕРІВНИКІВ (ПРАВОВИЙ ВИСНОВОК ВЕРХОВНОГО СУДУ)

Миколаївська обласна державна адміністрація інформує, що Верховним Судом 31.10.2019 у справі № 813/1960/18 ухвалено постанову, якою встановлено необхідність поширення дії Закону України «Про звернення громадян» на звернення громадських організацій та їх керівників.

Текст постанови Верховного суду від 31.10.2019 у справі № 813/1960/18 додається.

Верховний Суд

ПОСТАНОВА

Іменем України

31 жовтня 2019 року

м. Київ

справа № 813/1960/18

адміністративне провадження № К/9901/68408/18

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду:

судді-доповідача - Яковенка М. М.,

суддів - Дашутіна І. В., Шишова О. О.,

розглянувши у порядку письмового провадження в касаційній інстанції адміністративну справу № 813/1960/18

за адміністративним позовом голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 до міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6, Городоцької міської ради Львівської області про визнання протиправними дій,

за касаційною скаргою міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 на рішення Львівського окружного адміністративного суду (суддя Хома О. П.) від 21 серпня 2018 року та постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду (склад колегії суддів: Большакова О. О., Глушко І. В., Макарик В. Я.) від 22 листопада 2018 року,

ВСТАНОВИВ:

I. РУХ СПРАВИ

1. У травні 2018 року голова Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 звернувся до суду з адміністративним позовом до міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6, Городоцької міської ради Львівської області, в якому просив:

- визнати протиправними дії (бездіяльність) міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 щодо розгляду звернень Громадської організації «Розвиток Городоччини» від 28 серпня 2017 року № 28/08/2017-1 та від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3.

- визнати протиправними дії (бездіяльність) Городоцької міської ради Львівської області щодо розгляду звернень Громадської організації «Розвиток Городоччини» від 28 серпня 2017 року № 28/08/2017-1 та від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3.

2. Вимоги адміністративного позову мотивовано тим, що звернення позивача стосувалося погіршення стану покриття дороги у м. Городок, який внаслідок непрофесійних дій та бездіяльності міського голови став таким, що завдає шкоди здоров'ю та життю громадян. Зазначає, що звернення не розглянуті по суті, оскільки не містять відповідей про прийнятті рішення щодо: об'єму, часу

робіт та розміру коштів, необхідних для приведення у відповідність до вимог ДСТУ 3587-97 дорожнього покриття по вул. І. Франка на відрізку: залізничний вокзал - початок вул. Заставська, а також відновлення тротуару вздовж неї; не передбачили у бюджеті міста на 2018 рік кошти, необхідні для проведення у відповідність до вимог ДСТУ 3587-97 дорожнього покриття по вул. І. Франка на вказаному відрізку та не забезпечили належне використання коштів міста, необхідних для проведення у відповідність до вимог ДСТУ 3587-97 дорожнього покриття по вул. І. Франка на вказаному відрізку та подали неправдиву інформацію щодо наявних станом на квітень 2018 року коштів у бюджеті міста для виконання ремонту вказаної ділянки дороги. З посиланням на норми Конституції України, Закони України «Про звернення громадян» та «Про благоустрій населених пунктів», ДСТУ 3587-97 вважає протиправними дії (бездіяльність) відповідачів.

3. Ухвалою Львівського окружного адміністративного суду від 03 серпня 2018 року позовну заяву Голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 до Міського голови Городка Львівської області ОСОБА_6., Городоцької міської ради Львівської області в частині позовних вимог про визнання дій (бездіяльності) міського голови Городка Львівської області ОСОБА_6 щодо розгляду звернення ГО «Розвиток Городоччини» від 28 серпня 2017 року № 28/08/2017-1 та визнання дій (бездіяльності) Городоцької міської ради Львівської області щодо розгляду звернення ГО «Розвиток Городоччини» від 28 серпня 2017 року № 28/08/2017-1 протиправними - залишено без розгляду.

4. Рішенням Львівського окружного адміністративного суду від 21 серпня 2018 року задоволено адміністративний позов.

Визнано протиправними дії міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 та Городоцької міської ради Львівської області щодо повноти розгляду звернення Голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3.

Стягнуто з міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 та Городоцької міської ради Львівської області за рахунок бюджетних асигнувань в користь ОСОБА_3 704,80 грн. судових витрат.

5. Постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2018 року частково задоволено апеляційну скаргу Городоцької міської ради Львівської області.

Скасовано рішення Львівського окружного адміністративного суду від 21 серпня 2018 року у справі № 813/1960/18 та прийнято нову постанову, якою позовні вимоги голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 задоволено частково.

Визнано протиправною бездіяльність міського голови міста Городка Львівської області щодо належного розгляду звернення голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3.

Зобов'язано міського голову міста Городка Львівської області належним чином розглянути звернення голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3 у відповідності до вимог, встановлених нормами Закону України «Про звернення громадян».

В задоволенні решти позовних вимог - відмовлено.

6. Додатковою постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 06 грудня 2018 року стягнуто за рахунок бюджетних асигнувань міського голови м. Городок Львівської області на користь голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 судовий збір за подання позовної заяви у справі № 813/1960/18 у розмірі 704,80 грн.

7. Не погоджуючись з рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, 14 грудня 2018 року міський голова м. Городок Львівської області ОСОБА_6 звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою, в якій просить скасувати рішення Львівського окружного адміністративного суду від 21 серпня 2018 року та постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2018 року та ухвалити нове судове рішення про відмову у задоволенні позову.

8. Згідно протоколу автоматизованого розподілу судової справи між суддями Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 18 грудня 2018 року у цій справі визначено склад колегії суддів: Стрелець Т. Г. (головуючий суддя), Білоус О. В., Желтобрюх І. Л.

9. Ухвалою Верховного Суду від 26 грудня 2018 року відкрито касаційне провадження у цій справі; встановлено строк для подачі відзиву.

10. 01 лютого 2019 року до Верховного Суду від голови ГО «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 надійшов відзив, в якому позивач просить відмовити у задоволенні касаційної скарги, а оскаржувані судові рішення залишити без змін.

11. На підставі розпорядження заступника керівника апарату Верховного Суду - керівника секретаріату Касаційного адміністративного суду № 723/0/78-19 від 12 червня 2019 року призначено повторний автоматизований розподіл цієї справи, у зв'язку зі зміною спеціалізації та введенням до іншої судової палати судді-доповідача Стрелець Т. Г., що унеможливило її участь у розгляді касаційної скарги.

12. Згідно протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 12 червня 2019 року у цій справі визначено склад колегії суддів: Яковенко М. М. (головуючий суддя), Дашутін І. В., Шишов О. О.

13. Ухвалою Верховного Суду від 29 жовтня 2019 року справу прийнято до провадження, закінчено підготовку даної справи до касаційного розгляду та призначено її касаційний розгляд у порядку письмового провадження.

II. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

14. Судами попередніх інстанцій встановлено, що 01 квітня 2018 року голова ГО «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3 в порядку Закону України «Про звернення громадян» направив до міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 звернення за № 11/04/2018-3, згідно якого вказав, що у 2017 році Городоцька міська рада за кошти близько 200 тис. грн закупила поточний ремонт дорожнього покриття частини вулиці І. Франка в місті Городку. В бюджеті міста на 2018 рік також передбачено 200 тис. грн на ремонт дороги. Однак, площа дорожнього покриття втричі більша від відремонтованої площі дороги у 2017 році. Відтак, автор звернення вважає, що розмір коштів в міському бюджеті на 2018 рік є невідповідним для належного ремонту дороги. Звернення містить прохання невідкладного вжиття заходів та забезпечення проведення належного ремонту дорожнього покриття на вул. І. Франка (ПК9+10 - ПК11 +10).

15. 24 квітня 2018 року міський голова міста Городок ОСОБА_6 дав позивачу відповідь на вказане звернення. Згідно листа № 02-20/942 позивача було проінформовано, що рішенням сесії Городоцької міської ради № 1215 від 15 грудня 2017 року «Про внесення змін в рішення сесії № 1120 від 09 листопада 2017 року «Про затвердження галузевих програм на 2018 рік» виділено кошти в сумі 199,0 тис. грн на поточний ремонт міської дороги на вулиці І. Франка в м. Городок (ПК9+10-ПК11+10) .

16. Вважаючи, що звернення від 11 квітня 2018 року відповідачем не розглянуто по суті та не відповідає вимогам ст. 15, 19 Закону України «Про звернення громадян», позивач звернувся до суду з адміністративним позовом.

III. ОЦІНКА СУДІВ ПЕРШОЇ ТА АПЕЛЯЦІЙНОЇ ІНСТАНЦІЙ

17. Суд першої інстанції, задовольняючи позовні вимоги, виходив з того, що у спірних правовідносинах, відповідачами не дотримано вимог ч. 2 ст. 2 КАС України під час розгляду звернення позивача, відтак позовні вимоги є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

18. Суд апеляційної інстанції, скасовуючи рішення суду першої інстанції та ухвалюючи нове рішення про часткове задоволення позовних вимог, виходив з того, що звернення голови ГО «Розвиток Городоччини» подано в порядку та в межах, встановлених чинним законодавством до такого роду звернень. Проте, зміст відповіді міського голови від 24 квітня 2018 року за № 02-20/942 полягає у інформуванні заявника про те, що рішенням сесії Городоцької міської ради від 15 грудня 2017 року № 1215 «Про внесення змін в рішення сесії № 1120

від 09 листопада 2017 року «Про затвердження галузевих програм на 2018 рік» виділено кошти в сумі 190,0 тис. грн на поточний ремонт дороги на вул. І. Франка. При цьому міським головою при розгляді звернення було проігноровано твердження автора про те, що саме цієї суми у 2018 році буде недостатньо для здійснення ремонту дороги в м. Городок по вул. І. Франка і саме ця обставина стала причиною звернення щодо вжиття заходів для забезпечення належного ремонту дороги.

19. Апеляційний суд зазначив, що аналіз відповіді міського голови міста Городка на звернення голови Громадської організації «Розвиток Городоччини», яка фактично зводиться до формальної відписки про кількість виділених коштів на ремонт дороги, без будь-яких висновків за доводами автора звернення про недостатність цих коштів для здійснення ремонту дороги та наявність або відсутність підстав для винесення питання на розгляд ради щодо збільшення фінансування, дає підстави стверджувати, що розгляд звернення відбувся з порушенням вимог, встановлених статтями 15 та 19 Закону України «Про звернення громадян».

20. Суд дійшов висновку про протиправність дій міського голови м. Городок Львівської області щодо неналежного розгляду звернення голови громадської організації «Розвиток Городоччини» від 11 квітня 2018 року № 11/04/2018-3, які призвели до порушення права позивача на належний розгляд його звернення.

21. Разом з цим, апеляційний суд дійшов висновку про безпідставність задоволення позову до Городоцької міської ради, оскільки звернення голови Громадської організації «Розвиток Городоччини» від 11 квітня 2018 року було адресовано саме міському голові як окремому суб'єкту місцевого самоврядування, а на розгляд ради як представницького органу місцевого самоврядування передано не було. Отже, відсутні підстави для визнання дій Городоцької міської ради щодо неналежного розгляду звернення від 11 квітня 2018 року протиправними.

IV. ДОВОДИ КАСАЦІЙНОЇ СКАРГИ

22. Скаржник у своїй касаційній скарзі не погоджується з висновками судів першої та апеляційної інстанцій щодо задоволення позовних вимог, вважає їх необґрунтованими та такими, що підлягають скасуванню, оскільки судами неправильно застосовано норми матеріального права та порушено норми процесуального права, що призвело до ухвалення незаконних судових рішень у справі.

23. Зокрема, скаржник зазначив, що ст. 15, 19 Закону України «Про звернення громадян» не встановлено жодних конкретних вимог до оформлення відповіді на звернення, а лише зазначається, що відповідь за результатами розгляду заяв (клопотань) в обов'язковому порядку дається, тим органом, який отримав ці заяви і до компетенції кого входить вирішення порушених у заявах

(клопотаннях) питань, за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.

24. Також, скаржник зазначив, що відповідно до вимог Закону України «Про звернення громадян» право на звернення мають громадяни України, відтак на розгляд звернення позивача не поширюється дія цього закону.

25. Крім цього, скаржник зазначив, що розгляд звернення позивача віднесено як до повноважень міського голови так і до повноважень міської ради, відтак суди невірно надали оцінку спірним правовідносинам в частині визначення суб'єкта оскарження дій та/чи рішень у межах розгляду цієї справи.

26. Окрім цього, скаржник у касаційній скарзі здійснює виклад обставин та надає їм відповідну оцінку, цитує норми процесуального та матеріального права, а також висловлює свою незгоду із оскаржуваними судовими рішеннями про часткове задоволення позовних вимог.

V. ОЦІНКА ВЕРХОВНОГО СУДУ

27. Верховний Суд, переглянувши оскаржувані судові рішення в межах доводів та вимог касаційної скарги, на підставі встановлених фактичних обставин справи, перевіrivши правильність застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права у спірних правовідносинах, у відповідності до ч. 1 ст. 341 КАС України, виходить з наступного.

28. Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

29. Статтею 40 Конституції України визначено, що усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

30. Згідно ч. 1 ст. 1 Закону України «Про звернення громадян» від 02 жовтня 1996 року № 393/96-ВР (далі - Закон № 393/96-ВР) громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення.

31. Відповідно до ст. 3 Закону № 393/96-ВР під зверненнями громадян слід розуміти викладені в письмовій або усній формі пропозиції (зауваження), заяви (клопотання) і скарги.

Пропозиція (зауваження) - звернення громадян, де висловлюються порада, рекомендація щодо діяльності органів державної влади і місцевого самоврядування, депутатів усіх рівнів, посадових осіб, а також висловлюються думки щодо врегулювання суспільних відносин та умов життя громадян, вдосконалення правової основи державного і громадського життя, соціально-культурної та інших сфер діяльності держави і суспільства.

Заява (клопотання) - звернення громадян із проханням про сприяння реалізації закріплених Конституцією та чинним законодавством їх прав та інтересів або повідомлення про порушення чинного законодавства чи недоліки в діяльності підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, народних депутатів України, депутатів місцевих рад, посадових осіб, а також висловлення думки щодо поліпшення їх діяльності. Клопотання - письмове звернення з проханням про визнання за особою відповідного статусу, прав чи свобод тощо.

Скарга - звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб.

32. Згідно ст. 7 Закону № 393/96-ВР звернення, оформлені належним чинним і подані у встановленому порядку, підлягають обов'язковому прийняттю та розгляду; якщо питання, порушені в одержаному органом державної влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, об'єднаннями громадян або посадовими особами зверненні, не входять до їх повноважень, воно в термін не більше п'яти днів пересилається ними за належністю відповідному органу чи посадовій особі, про що повідомляється громадянину, який подав звернення; у разі якщо звернення не містить даних, необхідних для прийняття обґрунтованого рішення органом чи посадовою особою, воно в той же термін повертається громадянину з відповідними роз'ясненнями.

33. Порядок розгляду звернень визначено ст. 15 Закону № 393/96-ВР, відповідно до якої органи державної влади, місцевого самоврядування та їх посадові особи, керівники та посадові особи підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, об'єднань громадян, до повноважень яких належить розгляд заяв (клопотань), зобов'язані об'єктивно і вчасно розглядати їх, перевіряти викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства і забезпечувати їх виконання, повідомляти громадян про наслідки розгляду заяв (клопотань).

Відповідь за результатами розгляду заяв (клопотань) в обов'язковому порядку дається тим органом, який отримав ці заяви і до компетенції якого входить

вирішення порушених у заявах (клопотаннях) питань, за підписом керівника або особи, яка виконує його обов'язки.

34. Статтею 19 Закону № 393/96-ВР передбачено, що органи державної влади зобов'язані: об'єктивно, всебічно і вчасно перевіряти заяви чи скарги; у разі прийняття рішення про обмеження доступу громадянина до відповідної інформації при розгляді заяви чи скарги скласти про це мотивовану постанову; на прохання громадянина запрошувати його на засідання відповідного органу, що розглядає його заяву чи скаргу; скасовувати або змінювати оскаржувані рішення у випадках, передбачених законодавством України, якщо вони не відповідають закону або іншим нормативним актам, невідкладно вживати заходів до припинення неправомірних дій, виявляти, усувати причини та умови, які сприяли порушенням; забезпечувати поновлення порушених прав, реальне виконання прийнятих у зв'язку з заявою чи скаргою рішень; письмово повідомляти громадянина про результати перевірки заяви чи скарги і суть прийнятого рішення; вживати заходів щодо відшкодування у встановленому законом порядку матеріальних збитків, якщо їх було завдано громадянину в результаті ущемлення його прав чи законних інтересів, вирішувати питання про відповідальність осіб, з вини яких було допущено порушення, а також на прохання громадянина не пізніше як у місячний термін довести прийняте рішення до відома органу місцевого самоврядування, трудового колективу чи об'єднання громадян за місцем проживання громадянина; у разі визнання заяви чи скарги необґрунтованою роз'яснити порядок оскарження прийнятого за нею рішення; не допускати безпідставної передачі розгляду заяв чи скарг іншим органам; особисто організовувати та перевіряти стан розгляду заяв чи скарг громадян, вживати заходів до усунення причин, що їх породжують, систематично аналізувати та інформувати населення про хід цієї роботи.

35. Задовольняючи частково адміністративний позов, суд апеляційної інстанції дійшов вірного висновку, що під час розгляду звернення голови громадської організації «Розвиток Городоччини», адресованого міському голові м. Городка Львівської області, відповідачем не було дотримано вищезазначені норми Закону України «Про звернення громадян», оскільки відповідь на звернення містить лише інформацію про кількість виділених коштів на ремонт дороги. Колегія суддів погоджується з висновками апеляційного суду, що відповідачем не було надано належної оцінки твердженням заявника щодо неналежного фінансування для ремонту дороги по вул. І. Франка, а також проханням щодо вжиття заходів та забезпечення проведення належного ремонту дорожнього покриття на зазначеній вулиці та, як наслідок, наявності підстав для часткового задоволення позовних вимог.

36. Щодо доводів скаржника зазначених у п. 24 цієї постанови, колегія суддів погоджується з позицією суду апеляційної інстанції, що статтею 12 Закону № 393/96-ВР визначено дію цього Закону, яка не поширюється на

порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про доступ до судових рішень», Кодексом адміністративного судочинства України, законами України «Про засади запобігання і протидії корупції», «Про виконавче провадження», відтак зазначена норма не містить обмежень щодо поширення дії цього закону на звернення громадських організацій та їх керівників.

37. Крім цього, відповідно до ч. 1 - 3 ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» громадське об'єднання - це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів.

Громадське об'єднання за організаційно-правовою формою утворюється як громадська організація або громадська спілка.

Громадська організація - це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи.

38. Право на об'єднання у громадські організації є гарантованим Конституцією України правом, у ст. 36 якої зазначено, що громадяни України можуть вільно об'єднуватися у політичні партії та громадські організації для здійснення й захисту своїх прав і свобод, а також для задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів.

39. Основними цілями діяльності будь-якої громадської організації в Україні є здійснення та захист прав і свобод громадянами України у відносинах з органами державної влади та місцевого самоврядування, іншими громадськими об'єднаннями, фізичними та юридичними особами, міжнародними організаціями тощо.

40. Отже, колегія суддів відхиляє доводи скаржника щодо неможливості розгляду звернення позивача в рамках Закону України «Про звернення громадян», оскільки Конституція України наділяє всіх правом на звернення, а враховуючи відсутність у чинному законодавстві нормативно-правового акту, який би регулював питання щодо розгляду звернень громадських організацій, а також з огляду на те, що громадська організація є інституцією, яка діє від імені та в інтересах своїх членів (зокрема, громадян України), реалізує їхні права, сприяє у захисті прав громадян України та у відновленні таких прав у разі їх порушення.

41. Колегія суддів вважає необґрунтованими доводи скаржника щодо покладення обов'язку розгляду звернення позивача на Городоцьку міську раду, оскільки міський голова у розумінні п. 7 ч. 1 ст. 4 КАС України та ст. 19 Закону № 393/96-ВР є посадовою особою органу місцевого самоврядування, якому

було адресоване звернення позивача. Будь-яких дій щодо передачі зазначеного звернення на розгляд іншому повноваженому органу, скаржником вчинено не було. Відтак, саме на міського голову м. Городок, судом апеляційної інстанції покладено обов'язок належним чином розглянути звернення голови ГО «Розвиток Городоччини» ОСОБА_3, колегія суддів погоджується з таким висновком.

42. Разом з цим, колегія суддів зазначає, що касаційна скарга містить вимогу про скасування рішення Львівського окружного адміністративного суду від 21 серпня 2018 року, проте зазначене рішення скасоване під час апеляційного перегляду та ухвалено нове рішення з приводу всіх позовних вимог, які містилися у адміністративному позові.

43. Оцінюючи решту доводів касаційної скарги у їх сукупності, колегія суддів зазначає, що ці доводи були ретельно перевірені та проаналізовані судами першої та апеляційної інстанції під час розгляду цієї справи, та їм була надана належна правова оцінка, жодних нових аргументів, які б доводили порушення судом апеляційної інстанції норм матеріального або процесуального права, у касаційній скарзі не наведено.

44. Враховуючи наведене, Суд не встановив неправильного застосування норм матеріального права або порушень норм процесуального права при ухваленні оскаржуваного судового рішення і погоджується з висновком суду апеляційної інстанції у справі про часткове задоволення позовних вимог.

45. Згідно ч. 1 ст. 350 КАС України суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення - без змін, якщо визнає, що суди першої та апеляційної інстанцій не допустили неправильного застосування норм матеріального права або порушень норм процесуального права при ухваленні судових рішень чи вчиненні процесуальних дій.

46. З огляду на викладене, висновки апеляційного суду є правильними, обґрунтованими, відповідають нормам матеріального та процесуального права, підстави для скасування чи зміни оскаржуваного судового рішення відсутні.

47. Відповідно до ст. 139 КАС України, судові витрати розподілу не підлягають.

На підставі викладеного, керуючись ст. 341, 345, 350, 355, 356, 359 КАС України, Суд

ПОСТАНОВИВ:

Касаційну скаргу міського голови м. Городок Львівської області ОСОБА_6 залишити без задоволення.

Постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 22 листопада 2018 року у справі № 813/1960/18 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з дати її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Суддя-доповідач

М. М. Яковенко

Судді

І. В. Дашутін

О. О. Шишов